

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Karla Urbana, JUDr. Tomáše Homoly a JUDr. Petra Škvaina v řízení o návrhu **předsedy Kontrolní komise Exekutorské komory** ze dne 2. 11. 2012, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. J. F., soudnímu exekutorovi**, Exekutorský úřad Jičín, se sídlem Husova 64, Jičín, zast. Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem, se sídlem Dlouhá 103, Hradec Králové, v neveřejném zasedání konaném dne 30. ledna 2013,

t a k t o :

Kárné řízení pro skutek spočívající v tom, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 023 EX 488/10 soudní exekutor v zákonné lhůtě nepostoupil návrh povinného na zastavení exekuce oprávněnému k vyjádření ani následně exekučnímu soudu k rozhodnutí,

kárně obviněného soudního exekutora
Mgr. J. F.,
Exekutorský úřad Jičín, Husova 64

s e podle § 188 odst. 2 trestního řádu ve spojení s § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu *per analogiam* § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

z a s t a v u j e ,

neboť kárné opatření, ke kterému může kárné stíhání vést, je zcela bez významu vedle kárného opatření, které již bylo kárně obviněnému za kárné provinění uloženo.

O d ů v o d n ě n í :

Kárnou žalobou ze dne 2. 11. 2012, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu jakožto kárnému soudu dne 19. 11. 2012, viní kárný žalobce kárně obviněného ze závažného porušení povinností stanovených v § 55 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu. Kárného provinění se měl kárně obviněný dopustit tím, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 023 EX 488/10 v zákonné lhůtě nepostoupil návrh povinného na zastavení exekuce oprávněnému k vyjádření ani následně exekučnímu soudu k rozhodnutí. Kárná žaloba byla podána na základě stížnosti R. T., jejímž prověřením bylo zjištěno, že kárně obviněnému byl dne 8. 4. 2011 doručen návrh povinného na zastavení exekuce, který byl administrativní pracovníci založen do spisu bez dalšího úkonu. Teprve 6. 9. 2011 byl oprávněný vyzván k vyjádření, které nebylo doručeno v úplnosti, poté nereagoval pro insolventi a nesouhlas tak sdělil až k další výzvě

31. 1. 2012. Kárně obviněný návrh na zastavení exekuce předložil soudu dne 6. 2. 2012, ovšem neúčinnou formou, což napravil novým předložením až dne 30. 5. 2012.

Kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárné žalobě uvedl, že k žalovanému jednání došlo, ovšem že spadá do období, za které již byl citelně kárně postižen. Usilovně pracuje na odstranění nedostatků, které se v rozhodném období u jeho úřadu vyskytovaly. V daném případě došlo při předkládání návrhu soudu k neúmyslné chybě spočívající v zaslání souboru v nesprávném formátu. Kárně obviněný rovněž upozorňuje, že případ nyní žalovaný byl uveden již v kárné žalobě podané ministrem spravedlnosti, a to jako součást širších zjištění ji podporujících. K tomu poukazuje na řízení vedené u tohoto kárného soudu pod sp. zn. 14 Kse 2/2012. Na místě tak je aplikace zásady *ne bis in idem*, případně navrhuje zastavení řízení pro neúčelnost za analogického použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu.

Kárný žalobce k tomu sdělil, že nesdílí právní názor kárně obviněného, že za toto jednání byl již postižen; k tomu poukazuje na stávající judikaturu. Sice pozitivně vnímá snahu exekutora odstranit nedostatky z předchozího období, nicméně považuje za nutné přihlížet i k důsledkům žalovaného skutku pro účastníky řízení. Z hlediska kárné odpovědnosti pak nemá význam, že k průtahům došlo v důsledku neúmyslného zavinění. Proto na kárné žalobě trvá.

Kárně obviněný tedy nepopírá, že k žalovanému skutku došlo. Samotná časová souvislost žalovaného skutku s období, které již bylo předmětem předchozí kárné žaloby, ovšem není podstatná. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 3. 2012, č. j. 11 Kse 4/2009-111: *„(p)ojem „skutek“ v případě kárných žalob pro nečinnost nelze vztahovat k určitému časovému období, ve kterém dojde k nečinnosti v libovolném počtu řízení, nýbrž vždy jen ke konkrétnímu případu nečinnosti. Individualizace postihu za kárné provinění totiž vyžaduje, aby se vždy posuzovaly konkrétní okolnosti každého řízení, u něhož mělo dojít k nečinnosti (průtahům). Tomu musí odpovídat rovněž výrok kárného rozhodnutí, z něhož musí být jednoznačně patrné nejen to, v jakém období docházelo k průtahům (nečinnosti), nýbrž také, o jaká řízení se jednalo a v čem tato nečinnost konkrétně spočívala.“*

Nyní žalovaný skutek nebyl uveden mezi skutky obsaženými v kárných žalobách ministra spravedlnosti, vedených u tohoto soudu pod sp. zn. 14 Kse 2/2012 (spojeno s věcí sp. zn. 14 Kse 10/2012). V těchto žalobách kárný žalobce sice poukazoval na další nedostatky, ovšem nikoliv natolik konkrétním způsobem, aby bylo možné ztotožnění s nyní žalovaným skutkem. Kárný soud pak o žalobách rozhodl rozhodnutím ze dne 26. 9. 2012, č. j. 14 Kse 2/2012 - 126, přičemž nyní žalovaný skutek není součástí výroku o vině ani výroku zprošťujícího; nevyskytuje se ani v argumentaci užití soudem v odůvodnění. Nelze tedy dospět k závěru, že za nyní žalované jednání byl kárně obviněný již souzen a že projednání žaloby brání překážka věci rozhodnuté.

Kárný senát ovšem vážil otázku předchozích soudních rozhodnutí, zejména rozhodnutí ze dne 26. 9. 2012, č. j. 14 Kse 2/2012 - 126, jímž byla kárně obviněnému uložena pokuta ve výši 300 000 Kč. Tato pokuta je skutečně citelná a byla uložena krátce předtím, než byla podána tato kárná žaloba. Již v tomto předchozím kárném řízení kárný soud přihlížel k tomu, že veškerá žalovaná jednání spadají do období, v němž exekutor neměl dostatečně zajištěn chod exekutorského úřadu, přičemž soud akceptoval, že exekutor činí opatření k nápravě. Přesto, že nyní žalovaný skutek nelze považovat za součást již odsouzeného jednání, pochybení, z něhož vzešel, mu časově a typově odpovídá.

Proto kárný senát při předběžném projednání kárného návrhu dle § 187 trestního řádu shledal důvody pro postup dle § 188 odst. 2 trestního řádu (per analogiam § 25 zákona č. 7/2002 Sb.).

Podle cit. ustanovení může soud trestní stíhání zastavit, jsou-li dány okolnosti uvedené v ust. § 172 odst. 2 trestního řádu. Kárný senát dospěl k závěru, že případné kárné opatření, k němuž by mohlo kárné řízení ve věci kárného návrhu v dané věci vést, by bylo zcela bez významu vedle kárného opatření, které bylo kárně obviněnému soudnímu exekutorovi již v bezprostřední době uloženo.

Případy, kdy lze kárné řízení zastavit, explicitně upravuje § 19 odst. 4 ve spojení s § 14 zákona č. 7/2002 Sb.; bez ústního jednání se řízení zastaví, byl-li návrh podán opožděně nebo byl-li vzat zpět, pokud zanikl výkon exekutorského úřadu, anebo pokud zanikla odpovědnost soudního exekutora za kárné provinění. Jiné situace, pro které by bylo lze kárné řízení zastavit, zákon č. 7/2002 Sb. nepresumuje. V daných souvislostech je ovšem nutno dále připomenout ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu. Vzhledem k tomu, že situaci, která nyní v řízení vyvstala, tzn., že poté, kdy soudní exekutor byl již v době bezprostředně předcházející potrestán, a to trestem zásadně přísnějším, než který by připadal v úvahu ve věci nyní předložené, zákon č. 7/2002 Sb., nepředvídá, dospěl kárný senát k závěru, že je naplněna dikce § 25 cit. zákona a zjevně právě z povahy věci jsou dány důvody pro použití ustanovení trestního řádu, která takovou situaci řeší. Ostatně tohoto postupu již užil kárný soud ve věci sp. zn. 15 Kse 3/2012.

Kárný senát proto po předběžném projednání žaloby v souladu s § 187 trestního řádu v neveřejném zasedání dospěl k závěru, že je dán důvod pro uplatnění postupu podle § 188 odst. 2 trestního řádu za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu a kárné řízení lze zastavit, aniž by bylo nařizováno jednání, neboť kárné opatření, k němuž může kárné řízení vést, by bylo zcela bez významu vedle kárného opatření, které již v bezprostřední době bylo kárně obviněnému uloženo.

Proto kárný senát podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu per analogiam § 25 zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárné řízení pro shora popsany skutek zastavil.

Poučení: Opravné prostředky proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 30. ledna 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu